



APOKALYPS NU!

Berichten:

door Dr. med. Jens Edrich

***Een blik op de
coronavaccinatie vanuit
een geestelijk-mentaal
perspectief***

Een blik op de coronavaccinatie vanuit een geestelijk-mentaal perspectief

De antroposofie, zoals die door Rudolf Steiner is geïnitieerd, kenmerkt zich door een concrete weg van scholing en kennis, van waaruit alle lichamelijke verschijnselen steeds worden herkend als de directe uitdrukking van de geestelijk-mentale krachten die in hen werkzaam zijn. Zoals Goethe voordien elk materieel proces in de wereld had begrepen als een directe uitdrukking van geestelijke ziele-uitwerking en met zijn kleurenleer en andere wetenschappelijke geschriften was begonnen deze werking wetenschappelijk te onderzoeken, zo is ook de antroposofie van Rudolf Steiner een fundamentele poging om de fysieke verschijnselen van de wereld te begrijpen als een directe uitdrukking van geestelijke ziele-werking. Rudolf Steiner stond met deze benadering niet alleen, hoewel zij door de wetenschappelijke gevestigde orde om hem heen nooit werd aanvaard, maar veeleer bestreden: Slechts drie jaar na zijn dood vond in Brussel de zogenaamde 5e Slovaakse conferentie voor natuurwetenschap plaats. Op deze conferentie hebben 's werelds meest vooraanstaande natuurkundigen, zoals Albert Einstein, Max Planck, Werner Heißenberg en vele anderen, zich gebogen over de centrale vraag naar het verband tussen geest en materie. Het waren Werner Heißenberg en Nils Bohr die als eersten het idee uitten dat de waarnemer van een experiment door zijn gedachten een directe invloed heeft op de uitkomst van het experiment. Albert Einstein weigerde aanvankelijk deze waarneming te aanvaarden, die in strijd was met alle eerdere materialistische opvattingen. Deze vraag hield hem echter verder intensief bezig. Zo kwam hij na jaren uiteindelijk tot de conclusie: *"Iedereen die zich serieus met wetenschap bezighoudt, komt tot de conclusie dat een geest zich manifesteert in de wetten van het universum"*. Ook Max Planck kwam op grond van zijn onderzoek tot de conclusie: *"Alle materie ontstaat en bestaat slechts door een kracht. We moeten aannemen dat*

achter deze kracht een bewuste, intelligente geest staat."

Maar waarom kon deze opvatting, waarin het natuurkundig onderzoek van Einstein en Planck uiteindelijk had kunnen samenvallen met het geestelijk onderzoek van Rudolf Steiner, niet de overhand krijgen in de wereld, hoewel zij door zulke vooraanstaande wetenschappers tot uitdrukking werd gebracht? Bestaat er een belang in de wereld, dat de mens de kennis zou willen onthouden van een geest, die in hem en in de wereld reëel en concreet is, omdat de mensheid met deze kennis ook de mogelijkheid zou krijgen zich door scholing en verdere ontwikkeling van deze spiritualiteit tot grotere waardigheid, vrijheid, zelfbeschikking en geestelijke schepingskracht te verheffen?

Rudolf Steiner wijst er in zijn werk herhaaldelijk op dat de geschiedenis van de mensheid wordt gekenmerkt door een voortdurende strijd tussen polaire krachten. Aan de ene kant zijn er krachten die de mens willen helpen tot geestelijke zelfbeschikking te komen; aan de andere kant zijn er andere krachten die voortdurend proberen de mens te organiseren in een systeem van gehoorzaamheid en manipulatie.

Het is juist in de Corona-crisis dat deze twee tendensen het hevigst botsen. Enerzijds probeert de politieke klasse deze crisis onder controle te krijgen door het recht op vrijheid van de burgers steeds meer terzijde te schuiven en door bewakingsmechanismen in te voeren. Anderzijds is er een groeiende groep mensen die de strijd voor zelfbeschikking in deze steeds autoritair wordende structuren niet als een oplossing zien, maar eerder als de bron van toenemende crises en ziekten, en die proberen zich daartegen te verzetten.

Maar is de mens werkelijk zelfbeschikkend en vrij zolang hij zich nog ergens tegen verzet? Kan een vrije geest überhaupt iets bereiken door zich tegen iets te verzetten, of moet hij niet-gees-

telijke wegen vinden om datgene wat hij voor de ontwikkeling van de mens belangrijk acht, effectief te maken door de waarde ervan voor andere mensen zichtbaar te maken? Ontbreekt het de mens dan misschien aan het vermogen om uit de kracht van zijn geest echte idealen te scheppen, die op consensus kunnen rekenen omdat ze redelijk zijn, en waaruit menselijkerwijs geschiktere uitwegen uit de crisis zouden kunnen voortkomen, uitwegen die, last but not least, ook zinvol zouden zijn voor degenen die deze crisis met regels en geboden willen oplossen? Om deze vragen te kunnen beantwoorden, moeten wij echter eerst begrijpen welk beeld van ziekte en menselijkheid ten grondslag ligt aan elk van deze twee polaire opvattingen van Corona:

Laten we eerst kijken naar de opvatting zoals die vooral door de media en de politiek wordt weergegeven: de mens wordt ziek omdat een stoffelijke ziekteverwekker hem toevallig overvalt, waartegen hij zich alleen kan beschermen door maskers of ruimtelijke distantie. Ziekte is dus het gevolg van materiële effecten en een zuiver toevallig principe. Eventuele nevenschade moet worden beschouwd als secundair ten opzichte van het doel om de verspreiding van het virus te voorkomen en moet worden aanvaard.

Maar is het echt zo dat het de materiële invloeden zijn die mensen ziek maken? Is het werkelijk toeval of wij ziek worden of niet, heeft ziekte werkelijk helemaal niets te maken met onszelf en ons geestelijk zielewezen, zoals hier wordt geloofd? Hebben wij in Duitsland, in een land waar zelfs de grootste natuurkundigen van deze tijd van mening zijn dat er geen stoffelijk effect in de wereld bestaat zonder dat er een bewuste geest achter zit, niet de plicht om juist deze geestelijke werkingen achter de verschijnselen eens grondig te bekijken en te onderzoeken?

Persoonlijk had ik al op jonge leeftijd, toen ik besloot medicijnen te gaan studeren, het diepe gevoel in mijn ziel dat er geen ziekte denkbaar was zonder een geestelijke ziele-uitwerking. Vooral de intensieve studie van het werk van vele Duitse dichters en denkers, zoals Goethe, later Rudolf Steiner en tenslotte ook zijn tijdge-

noot Heinz Grill, maar ook de bestudering van de beginselen van de moderne natuurkunde, de kwantummechanica of de chaostheorie hebben mij in mijn latere loopbaan in dit gevoel gesterkt. Zo realiseerde ik mij in het concrete therapeutische arbeidsveld, met behulp van het gedachtegoed van bovengenoemde geestelijke grootheden, steeds meer dat achter elke ziekte altijd een concrete geestelijke zielewerking schuilgaat die onderzocht en ontdekt kan worden, en die tegelijkertijd de sleutel vormt tot het overwinnen van deze ziekte. Het is mij dan ook al vroeg in de Corona-crisis duidelijk geworden dat maatregelen die de mens psychisch en lichamelijke zo verzwakken als de Corona-maatregelen, nooit geschikt kunnen zijn om de mens gezond te maken, maar hem steeds verder in ziekten en crises moeten drijven. Ook werd mij de waarde van Rudolf Steiner's uitspraak over de pokken steeds duidelijker, toen hij zei dat het nooit microben waren die de mensen ziek maakten, maar dat we altijd te maken hadden met mentaal-geestelijke uitwerkingen en denkbeelden die de mens onbewust opnam en die hem vervreemdden en verzwakten, waardoor de zogenaamde besmetting ontstond! Een mens wordt bijvoorbeeld ziek wanneer hij voortdurend wordt besmet met de gedachten van andere mensen in zijn omgeving die denken en geloven dat een gevaarlijk virus hem zou kunnen doden. Dit idee, dat een mens onbewust in zich opneemt, b.v. door de kracht van bepaalde suggestieve beelden zoals die van het stapelen van doodskisten, heeft een directe uitwerking op zijn mentaal-geestelijke constitutie, zoals bekend is van de z.g. nocebo-effecten.¹⁾

Door de macht van het Nocebo, d.w.z. door de macht van de mentale effecten die van andere mensen uitgaan, vernauwt de desbetreffende persoon zich letterlijk in zijn bloedsomloop en ademhalingsorganisatie. Fysiologisch gesproken creëert deze angst- en bewustzijnsbeïnvloedende onbewuste verbeelding bij hem, via de omweg van hormonale effecten, een toestand van vernauwing, koude, rusteloosheid, spanning, tot en met symptomen van een bonzend hart, pijn in de ledematen en kortademigheid. Mentale stress en mentale angsten kunnen

uiteindelijk doorwerken tot diep in de genetica van de mens, bijvoorbeeld door de celademhaling te bemoeilijken, door hypoxische celstress te bewerkstelligen en daardoor vrije radicalen te creëren, die schade en veranderingen kunnen veroorzaken in de celkern en dus in het DNA van de mens.

Wanneer de mens dergelijke symptomen bij zichzelf opmerkt, zal hij ze gewoonlijk interpreteren volgens zijn materialistische denkbeelden en tot de conclusie komen dat het gevreesde virus nu zijn vernietigende werk in hem begonnen moet zijn. Dit vergroot op zijn beurt de angst in hem, zodat een destructieve vicieuze cirkel op gang komt, die tenslotte ook bekrachtiging vindt door de manier waarop de buitenwereld nu met zijn toestand omgaat, hoe men hem plotseling vermijdt, isoleert of zich angstig van hem afkeert. In de loop van de tijd kan deze vicieuze cirkel ertoe leiden dat de mens in zichzelf een voedingsbodemp bereidt voor het overeenkomstige virus of het zelfs zelf doet toenemen.²⁾

Het is niet voor niets dat grote wetenschappers als Max Pettenkofer, maar ook de beroemde Louis Pasteur - ook al was deze laatste laat - tot de conclusie kwamen: *"De microbe doet niets, het milieu doet alles!"*

Dat het milieu 'mens' uiteindelijk beïnvloed wordt door de onbewuste en bewuste werking van de mentaal-geestelijke krachten, is echter niet alleen het resultaat van het onderzoek van Rudolf Steiner, maar kan uiteindelijk door elke redelijk oplettende arts zelfstandig worden waargenomen en onderzocht. Ik had dus bijna geen coronabesmettingen in mijn algemene artspraktijk, en die paar patiënten die Covid19 ontwikkelden, waren in staat de ziekte te overwinnen op het moment dat het hun duidelijk werd dat het altijd bepaalde situaties waren die hen traumatiseerden en beangstigden, die leidden tot het ontstaan van de ziekte en hun suggereerden dat het materiële effecten waren waartegen zij machteloos waren en die hen ziek maakten. De schijnbare immuniteit van mijn patiënten voor de corona-

ziekte schrijf ik toe aan het feit dat ik hen vanaf het begin van de crisis heb voorgelicht over de effecten van suggesties en onbewuste ideeën in hun organisme en hen manieren heb getoond om zich daarvan te bevrijden. Sommigen onder u kennen wellicht ook het verhaal van de zogenaamde 'Rebel van Kirchheim', die als directrice van een bejaardentehuis er vanaf het begin van de crisis op heeft aangedrongen dat haar bewoners niet zouden worden getraumatiseerd door maskers en afzonderingen, omdat zij wist dat juist de traumatiserende effecten van dergelijke maatregelen de bejaarden ziek maakten. Terwijl in dezelfde periode in andere verpleeghuizen, die zich strikt aan de voorgeschreven coronamaatregelen hadden gehouden en hun bewoners maandenlang hadden geïsoleerd, soms zeer veel mensen stierven, kijkt zij in maart 2021 terug op een coronavrij jaar onder haar bewoners.

Maar hoe moeten en kunnen wij, tegen de achtergrond van de tot dusver ontwikkelde ideeën, denken over een vaccinatie die thans aan de mens wordt voorgesteld als de enige manier om de coronacrisis te boven te komen?

Het kenmerk van alle Covid 19-vaccins die tot nu toe in Europa zijn goedgekeurd, is dat zij in zeer korte tijd op de markt zijn gebracht en dat alle normale goedkeuringsprocedures zijn verkort, ook al werken zij alle met werkzame bestanddelen die nog niet op mensen zijn getest. Het is opvallend dat vaccinproducenten vanaf het begin van de crisis hebben gezegd dat conventionele werkingswijzen, waarbij bijvoorbeeld oppervlakte-eiwitten van virussen tot vaccins worden verwerkt en uiteindelijk een directe vorming van antilichamen in het lichaam tegen deze oppervlakte-eigenschappen wordt geïnduceerd, in het geval van coronavirussen niet zouden werken. Deze bewering is echter niet juist: andere landen, zoals de VS, hebben reeds zeer doeltreffende vaccins ontwikkeld op basis van dit oude en beproefde principe (het Amerikaanse bedrijf Novavax heeft bijvoorbeeld reeds een dergelijk vaccin goedgekeurd met de aanduiding NVX-CoV2373; ook in Europa wordt binnenkort goedkeuring verwacht). Ook in Duitsland heeft de arts Winfried Stöcker een zeer

goedkoop soortgelijk vaccin ontwikkeld, maar zijn pogingen om het op de markt te brengen worden niet gesteund door onze federale regering, en hij wordt zelfs aangevallen omdat hij het alleen doet. Maar waarom worden in Duitsland alleen vaccins gepromoot en beschikbaar gesteld die gebaseerd zijn op een geheel nieuw werkingsprincipe dat ingrijpt in de menselijke genetica, terwijl andere principes betrekkelijk eenvoudig hadden kunnen worden gebruikt? Waaruit bestaat dit nieuwe principe?

Al deze nieuwe vaccins grijpen in in de zogenaamde eiwitbiosynthese van de menselijke cel, hetzij door gebruik te maken van een genetisch gemodificeerd vectorvirus, hetzij van een synthetisch 'RNA' om de menselijke cel genetisch te stimuleren een eiwit te produceren dat hem vreemd is en dit in zijn eigen organisme af te geven. Het eigen immuunsysteem, waaraan dit eiwit vreemd is, hoewel het door het eigen lichaam is gevormd, begint nu afweerstoffen in de vorm van antilichamen tegen dit eiwit te ontwikkelen. Deze antilichamen moeten een verdediging mogelijk maken in geval van een virusinfectie. Het probleem dat zich hier met dit principe voordoet, is dat het eiwit dat kunstmatig door de menselijke cel is aangemaakt, ook zal worden aangetroffen op de celoppervlakken van die cellen waaraan de vorming van dit eiwit kunstmatig is 'opgelegd'. Wat nu - zo vraagt de bekende viroloog Prof. Dr. med. S. Bhakti, die bekend werd door zijn boek 'Corona False Alarm' - als bij een corona-infectie een vloed van antilichamen wordt gevormd, die niet meer alleen het viruseiwit aanvallen, maar ook de vreemde eiwitstructuren die zich op de menselijke celoppervlakken bevinden? De laatste weken zijn herhaaldelijk gevallen bekend geworden waarin kort na de vaccinatie gevaarlijke bloedstolsels in het organisme zijn ontstaan, zelfs bij jongere personen. Aangezien na toediening van het vaccin het vreemde RNA in de eerste plaats in de bloedbaan terechtkomt en dienovereenkomstig de endotheelcellen, die de bloedbaan aflijnen, tot de vorming van dit vreemde eiwit aanzet, is het ook niet verwonderlijk dat de lichaamseigen afweer nu deze door vreemde eiwitstructuren gekenmerkte endotheelcellen aanvalt, aldus Bhakti. Als gevolg

van beschadigde endotheelcellen vormen zich echter bloedklonters op de defecte vaatwanden.

Stelt u zich eens voor wat er zou kunnen gebeuren als het immuunsysteem tijdens een confrontatie met coronavirussen plotseling massa's antilichamen zou vormen tegen het overeenkomstige eiwit en er plotseling overal in het lichaam ernstige schade aan de binnenwanden van de bloedvaten zou kunnen ontstaan? Zal men de massale bloedstolselvorming die dan in de verschillende organen optreedt, überhaupt herkennen als een laat effect van de vaccinatie, of zal men niet misschien zelfs geloven of willen geloven - om de gevolgen van de vaccinatie niet te hoeven toegeven - dat de complicaties het gevolg zijn van een nieuwe, nu veel gevaarlijker virusvariant? (Mutaties komen in de natuur voortdurend voor, en als toekomstige corona's ondanks vaccinatie plotseling ernstige kuren vertonen, wat ligt er dan meer voor de hand dan aan te nemen dat de huidige mutatie veel gevaarlijker is en resistent tegen het vaccin?) Zullen wij dan geen nieuwe vaccins ontwikkelen tegen deze nieuwe virusvarianten en zo een neerwaartse spiraal op gang brengen die steeds verder leidt naar ernstige ziekten?

Waarom stellen wij in een land als het onze mensen bloot aan dit gevaarlijke risico dat in het ergste geval nog veel meer levens kan kosten? Waarom gaan wij, als wij al van mening zijn dat men zich alleen met inenting tegen ziekten kan beschermen, niet tenminste uit van oude, beproefde, betrekkelijk veilige inentingsprincipes? Gaat het hier echt om de mens of om de vraag hoeveel manipulatie de mens nog accepteert?

In wezen doet zich echter de veel wezenlijker vraag voor: **waarom beginnen wij niet, in het verlengde van wat Goethe, Steiner, maar ook Einstein, Planck enz. ons voorhouden, de in de mens werkzame bewustzijnskrachten eindelijk zo te scholen en te gebruiken, dat de mens daaruit het vermogen kan ontwikkelen om constructief met het onbekende in de wereld om te gaan en zo een werkelijke geestelijke,**

mentale en lichamelijke immuniteit tegenover dit onbekende te ontwikkelen?

Als wij deze gedachte serieus nemen, dat elke onbekende werking in de wereld uiteindelijk weer een geestelijke zielewerking is, die wij onbewust in ons opnemen, en die alleen maar een vernietigende werking kan hebben omdat wij het niet op de juiste manier verwerken, maar onbewust laten, dan moet er voor de mens uiteindelijk net zo goed een mogelijkheid zijn om zich geestelijk te verzetten tegen een virus, zodat het geen macht meer over hem heeft, er moet ook een manier zijn om zich geestelijk te verheffen tegenover de vernietigende werking van een verplichte inenting!

Maar wat is het eigenlijke vernietigende effect van deze inenting? Wat betekent het voor de mens wanneer hij op een suggestieve manier een idee van een almachtig virus en van een politiek die hem kan en mag bepalen, in zich opneemt en verinnerlijkt? Wat betekent het voor een mens om het principe van materiële bepaaldheid en afhankelijkheid van een macht buiten hemzelf, dat hem door de media, de politiek en de wetenschap is ingeprent, zo diep in zich op te nemen dat hij uiteindelijk geen andere uitweg meer ziet dan de economische, sociale en de geestelijk-mentale culturele tak waarop hij zit, steeds verder af te zagen door zijn eigen land in een soort permanente lockdown en shockverlamming te brengen? Wat betekent het voor de mens, wanneer hij zich als het ware laat instrumentaliseren, zich grote delen van de geestelijke en materiële basis van zijn leven laat ontnemen? ³⁾

Laten wij dit proces van manipulatie vanuit een ziel-geestelijk gezichtspunt bezien en daarbij betrekken wat de moderne mens bekend is over een bestaan na de dood: Mensen die weer tot leven zijn gewekt, b.v. door reanimaties, zijn het er grotendeels over eens ⁴⁾ dat zij hun leven vanuit geestelijk perspectief zo bekeken dat zij, wanneer zij geconfronteerd werden met een lichtgestalte, een diepe pijn voelden over al die daden waarin zij nog niet tot de volle vrijheid van hun wezen hadden kunnen opstijgen, omdat zij zich nog

hadden laten bepalen door angst, zekerheidsbehoeften of andere materialistische illusies. Vanuit het geestelijk perspectief wordt het hun plotse-ling duidelijk hoe klein en ondoeltreffend zij hun eigen geestelijk-mentale gedachte-werking in het leven nog hadden gedacht en welke grote kracht deze had kunnen ontplooiën als zij het perspectief dat zich nu voor hen aandient, in zich hadden opgenomen. Veel 'teruggekeerden' beschrijven dat het hun vanuit het perspectief van na de dood duidelijk werd hoe alle materiële gebeurtenissen om hen heen uiteindelijk verbonden waren met de gedachten en gevoelens die in hun eigen ziel leefden en daar directe gevolgen van waren. Tegelijkertijd voelden zij een pijn over alles in het leven die hen had doen twijfelen aan de werkzaamheid van hun eigen ziel. Deze pijn was voor allen de drijfveer om hun leven weer op te pakken en voortaan een vrijer leven te willen leiden, meer zelfbepaald in de omgang met hun eigen gedachten, die zij voortaan wilden vormgeven als de vrucht van hun ervaring met een voortdurend oog op het welzijn van de gehele mensheid.

Patiënten met bijna-dood-ervaringen, die ik ook heb ontmoet, hebben allen gemeld dat zij sindsdien geen angst meer hebben om te sterven. Het is voor hen volstrekt onbegrijpelijk hoe een mensheid zich uit de illusie van de angst voor de dood haar waardigheid, haar zelfbeschikking en ten slotte zelfs haar aardse bestaansgrond kan ontnemen en zich daardoor steeds zeker kan maken, in plaats van zich, vrij van angst en zelfbeschikkend, op te richten tot de bron van haar geestelijke en dus ook materiële gezondheid, en dat betekent tot de waardigheid van de vrije en zelfbeschikte menselijke geest.

Deze mensen weten dat Corona niets anders is dan een kans om eindelijk de overtuiging van zich af te schudden dat vrijheid en waardigheid ondergeschikt moeten zijn aan leven en gezondheid. Zij weten **dat degene die vrijheid en waardigheid opgeeft, uiteindelijk ook leven en gezondheid verliest**. Dit wetende, zijn zij er diep van overtuigd, vanuit hun eigen geestelijke visie op de wereld, die zij eenmaal met volle bewustzijn vanuit de hoek van dat lichtperspectief

hebben bekeken, dat wie leven en gezondheid als bijkomstig beschouwt en bereid is deze terzijde te stellen ten gunste van wat de diepste geestelijke idealen van de mens voor de wereld zijn, die dus synoniem is met zijn waardigheid en zelfbeschikking, daardoor niet alleen zijn eigen geestelijk leven tot volle ontplooiing zal brengen, maar ook opnieuw leven en gezondheid zal verwerven.

Voor iemand die eenmaal de wereld heeft bekeken vanuit het perspectief van deze vrijheid en trouw is gebleven aan deze waarneming, rijst niet de vraag of hij tegen Corona moet worden ingeënt, omdat hij uit de ervaring van zuivere zelfbeschikking, die hij in de liefde van dit Wezen van Licht heeft kunnen ervaren, weet dat manipulatie een illusie is. Hij weet ook dat iedereen die zich daaraan onderwerpt in het hiernamaals diep zal lijden, omdat hij zich geestelijk door deze illusie heeft laten bezighouden en zich daardoor heeft laten meeslepen in het uitdoven van een deel van zijn wezen van vrijheid. Voor iemand die dit weet, is het ook duidelijk dat de eigenlijke schade van deze inenting niet de materiële bijwerkingen zijn, maar juist deze uitroeiing van zijn menselijk vrijheidswezen. Deze uitroeiing hangt echter samen met de overtuiging dat hij afhankelijk is van deze inenting. Maar tegelijkertijd weet zo iemand ook dat zelfs als hij gedwongen zou worden deze inenting als verplichte inenting te ondergaan, dit geen geestelijk-mentale gevolgen zou hebben voor hem die dit heeft ingezien en dus niet meer bang is voor de materiële bepaaldheid, maar alleen voor degenen die hem de dwang zouden hebben opgelegd, alsmede voor degenen die menen een dergelijke inenting nodig te hebben. Hij weet dus ook dat eventuele gevolgen voor zijn lichaam voor hem daarom bijkomstig moeten blijven. Indien hij dus daadwerkelijk gedwongen wordt deze inenting te ondergaan, zal hij deze stap rustig en voorzichtig kunnen nemen en zeggen tegen degene die hem deze dwang oplegt:

"Ziet, ik ben niet degene die vernietigd zal worden door datgene wat gij op het punt staat te doen, maar gij, die uzelf aan deze dwang hebt onderworpen om anderen zo gedwongen kwaad te doen, zult het ondergaan in het vuur van uw eigen lijden na de

dood! Laat daarom uw daden varen en wend u tot mij!"

En deze woorden zouden - indien zij niet worden gesproken uit hoogmoed, maar uit een werkelijke geestelijke verhouding tot de ander - geneigd kunnen zijn hem zo te raken, dat hij zijn wapens laat vallen en zich bezint op zijn ware aard.⁵⁾

Waar dat niet zo is, zijn zijn woorden zozeer gesproken uit liefde voor de wereld en dus zelfs voor de ziel van degene die hem denkt in te enten, dat zij vrij zijn van elke vrees, bekrompenheid of zelfs haat jegens diegene. Maar waar de mens vrij is van angst en bekrompenheid, zet hij zijn geestelijk-mentaal afweersysteem op door deze wijd ontvankelijke ziel, die resoneert op de ziel van degene die hem dwang aandoet, zodanig dat hij daardoor vrij kan blijven van elke bevreemdende werking in zichzelf en zichzelf dus niet hoeft te haten. Maar hij die vrij blijft van elke uitwendige invloed, zal wegen vinden om zelfs het principe van genetische manipulatie, dat hem wil van zich vervreemden, onwerkzaam te maken, door middel van de vele herstelmechanismen die het menselijk organisme in zich draagt om genetische veranderingen en gebreken, zoals die altijd door uitwendige invloeden worden ingesteld, op geestelijk-mentale wijze ongedaan te maken.⁶⁾

Dergelijke gedachten hebben een bevrijdende en verlossende werking, niet alleen op het niveau van de ziel, maar tot diep in de cel, die onder deze invloeden ook lichaamsvreemde genetische effecten kan overwinnen, dankzij de vele epigenetische vormingsmogelijkheden.⁷⁾ Op deze wijze zou de mens, uit kracht van zijn eigen geest, zelfs van deze grootste van alle tot nu toe bestaande manipulaties ten behoeve van een verdere ontwikkeling van zijn geestelijk-ziele- en dus ook lichamelijk wezen gebruik kunnen maken.

Dr. med. Jens Edrich

Opmerkingen

- 1) Nocebo betekent: 'Ik schaad'. Nocebo-effecten zijn effecten die in het organisme optreden wanneer een mens zo verzwakt wordt door bepaalde verkeerde denkbeelden die in de wereld worden gezet met het doel 'schade te willen berokkenen', en die hij ongemerkt in zich opneemt, dat hij er ziek van wordt. Dit effect kan zo ver gaan dat mensen erdoor tot de dood gedreven worden. Zo hebben Amerikaanse onderzoekers in een wreed experiment een veroordeelde geblinddoekt en met suggestieve bedoelingen kleine, ongevaarlijke verwondingen in de polszone toegebracht. Door verder te suggereren dat hij doodbloedde door warm water over zijn polsen te laten stromen, konden zij bij hem escalerende fysiologische effecten opwekken, waardoor hij uiteindelijk aan hart- en vaatfalen overleed.
- 2) In de zogenaamde exosoomtheorie zijn sommige wetenschappers tot de conclusie gekomen dat in bepaalde stresssituaties menselijke lichaamscellen veranderen en DNA-fragmenten uitwerpen door ze in blaasjesachtige structuren, blaasjes genaamd, te verpakken en in het bloed los te laten. Deze exosomen kunnen op hun beurt worden opgenomen door andere lichaamscellen of zelfs door andere mensen en daar bepaalde effecten hebben. Aangezien zij in vele gevallen dezelfde vorm hebben als virussen, lijkt het slechts een kwestie van perspectief te zijn of wij geloven dat de mens door virussen wordt aangevallen, dan wel of wij denken dat de mens dergelijke deeltjes vormt en uitscheidt als strangulatie van zijn DNA ten gevolge van bepaalde effecten in hemzelf. In ieder geval hangt de vraag of exosomen worden gevormd (men zou ook kunnen zeggen dat virussen worden opgenomen en vermenigvuldigd in de lichaamscel, aangezien dit uiteindelijk hetzelfde is) af van het milieu en dus van de algemene situatie van het organisme. Aangezien dit op zijn beurt centraal afhankelijk is van mentaal-geestelijke invloeden, kunnen wij hier zien hoe bepaalde mentaal-geestelijke oorzaken effecten kunnen bereiken in de vorm van exosoom- of virusvorming tot in het DNA.
- 3) Als een mens zich laat manipuleren tot een bepaalde handeling die hij eigenlijk niet wil doen, maar die hij onder druk of uit angst voor sancties toch uitvoert, reageert hij later meestal min of meer onbewust met een soort wroeging en begint hij zichzelf te haten of tegen zichzelf ten strijde te trekken. Op lichameniveau komt deze zelfhaat uiteindelijk overeen met het beeld van een auto-immuunproces: ook hier ageert het lichaam tegen zichzelf omdat het een extern inwerking dat het heeft opgenomen, wil elimineren. In de regel kan zelfhaat alleen worden overwonnen wanneer wij een manier vinden om de daad van manipulatie te compenseren door een bepaalde gedachte of een andere daad die onze waardigheid herstelt. In de praktijk kunnen auto-immuunprocessen dus vaak therapeutisch worden overwonnen doordat de persoon onbewust geabsorbeerde manipulatieve werkingen door middel van een bepaalde handeling overwint.
- 4) Talrijke bijna-dood ervaringen werden wetenschappelijk verwerkt door de VS-Amerikaanse onderzoeker Raymond A. Moody, MD, in zijn boek 'Leven na de dood'. Maar ook de Zwitserse onderzoeker Franz Dschulnigg heeft met zijn aanpak van 'empirisch onderzoek na de dood' (<https://www.youtube.com/c/EmpirischeJenseitsforschung/videos>) vele gevallen per video gedocumenteerd, waarin mensen bijna-doodervaringen hebben doorgemaakt.
- 5) Het geestelijke principe van het 'ontwapenen' en transformeren van een tegenstander, die in beslag wordt genomen door een illusie van macht, door innerlijke vastberadenheid, vrijheid van angst en uiteindelijk liefde voor zijn verloren geestelijke kern, werd op indrukwekkende wijze beleefd en uitgedrukt door de Indiase wijsgeer en onafhankelijkheidsstrijder Mahatma Gandhi: Zo confronteerde hij, in de loop van de zoutmarsen, de gewapende Engelsen zonder angst en zei tegen hen: *"Geef ons onze zoutvelden terug en keer terug naar jullie vaderland. De macht die u hier in ons land vestigt, schaadt zowel u als ons! Voor ons ontnemt het onze middelen van bestaan en voor u ontnemt*

het uw waardigheid." Toen de Engelsen deze uitdaging niet serieus namen, liep Gandhi onverschrokken op de vaten van de Engelsen af. Daarbij had hij noch een gevoel van trots, noch van angst, noch zelfs van haat. Hij werd veeleer gesteund door een geestelijke zekerheid dat de bevrijding van India noodzakelijk was voor het herstel van de Engelse en Indiase waardigheid. Tot de gewapende soldaten riep hij: *"Laat jullie wapens vallen, want wij laten ons er niet van weerhouden te doen wat nodig is voor de waardigheid van ons allen! En als gij u laat meeslepen om op ons te schieten, zult gij daardoor voor uzelf oneindig lijden veroorzaken; want terwijl wij slechts ons leven zullen verliezen, zoudt gij uw waardigheid vernietigen! Ik smeek u daarom, wees redelijk en laat uw wapens vallen!"* En zoals wij weten, leidde deze kracht en vrijheid van angst van Gandhi er in feite toe dat de Engelsen uiteindelijk hun wapens lieten vallen en zelfs de Britse onderkoning was zo diep onder de indruk van Gandhi's integriteit door zijn vrije optreden, dat hij uiteindelijk vriendschap met hem sloot.

- 6) Met 'geestelijk-mentaal' bedoelen wij hier dat wij datgene wat ons als uitwendige werking wil manipuleren, onwerkzaam maken door de onwaarachtigheid ervan te erkennen en tegelijkertijd de kennis van wat geestelijk waar zou zijn, aan de ander ter beschikking te stellen. Zo helpen we hem ook aan zijn realiteit en waardigheid. Door een dergelijke houding straalt de mens een geestelijk-mentale integriteit uit, van waaruit hij de ander niet hoeft te haten, noch zich aan hem onderwerpt, maar veeleer een geestelijke relatie met hem aangaat, onbeschroomd en uit liefde voor datgene in de ander wat zijn potentieel is, zelfs wanneer hij op het punt staat hem te mishandelen. Vanuit een christelijk bijbels perspectief hebben we te maken met de kracht van de zogenaamde 'liefde voor de vijand', die beide zijden helpt te versterken en zich te ontwikkelen. Zowel de reeds genoemde voorbeelden uit de biografie van Gandhi als de biografie van de Joodse psychiater Viktor Frankl, die er zelfs in het concentratiekamp in slaagde door deze geestelijke houding zijn tegenstander innerlijk te 'ontwapenen' en hem uiteindelijk ook te kalmeren. De voorbeel-

den van de psychiater Viktor Frankl, die er zelf in slaagde zijn tegenstander in het concentratiekamp te 'ontwapenen', zodat hij als een van de weinigen het concentratiekamp overleefde, tonen aan dat een dergelijke geesteshouding, indien iemand die vastberaden kan doorzetten, niet alleen belangrijk is voor het voortbestaan van de eigen waardigheid, maar zelfs in staat kan zijn het onmogelijke te bereiken, zoals het overleven in het concentratiekamp of de bevrijding van Indië. Vanuit geestelijk en tegelijk fysiologisch oogpunt hebben wij hier te maken met een hoge mate van 'onschendbaarheid' van de mens, zelfs voor het kwaad.

- 7) Epigenetica verwijst naar effecten die in de moderne biologie nog grotendeels onderschat en veel te weinig onderzocht worden. Deze effecten zijn contextafhankelijk en kunnen zich bijvoorbeeld als gevolg van geestelijk-mentale werkingen zodanig in het lichaam manifesteren dat zij bijvoorbeeld via bepaalde hormonale effecten invloed uitoefenen op de cel en de controle over bepaalde genetische processen overnemen. De genen verliezen uiteindelijk hun vermeende macht over de mens wanneer men zich realiseert dat zij worden bepaald en gereguleerd door externe en contextuele factoren, zoals die welke het gevolg zijn van psychische effecten. Indien de epigenetica en de invloed van de mentale effecten op het vegetatieve zenuwstelsel meer in het huidige onderzoek zouden worden betrokken, zou duidelijk worden dat de genen helemaal geen bepalende invloed hebben, maar bij de mens bepaalde gunstige, maar ook ongunstige mentaal-geestelijke werkingen teweegbrengen. Waar de mens zich meer laat bepalen door angsten en materiële gebondenheid, heeft het verleden meer invloed en fixeert het hem meer op het genetische. Maar waar de mens zich bevrijdt van oude denkbeelden en de dingen op een nieuwe manier gaat bekijken, rekening houdend met een hoger perspectief, bevrijdt hij zich meer en meer van genetische beelden en kan hij vrij vanuit zijn geest in zijn lichamelijke werken en ook veranderingen tot stand brengen.